

4. Genom den fjärde grunden gör sökanden gällande att artiklarna 5, 69 och 70 i förordning 806/2014 saknar rättslig grund, eftersom de antagits med stöd av artikel 114 FEUF trots att det inte rör sig om tillnärmning av lagstiftning.
5. Genom den femte grunden gör sökanden gällande att artiklarna 5, 69 och 70 i förordning 806/2014 saknar rättslig grund, eftersom de antagits med stöd av artikel 114 FEUF trots att det rör sig om skattebestämmelser.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (²) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av direktiv 2014/59 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 7 juli 2022 – BNP Parisbas mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-420/22)

(2022/C 311/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökanden,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, (¹) i genomförandeförordningen, (²) och i den delegerade förordningen (³) inte är tillämpliga:
 - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
 - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
 - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).

(²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

(³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
